

ikke blev gjort noget ved det. Tværtimod synes jeg, at det er godt, at det er blevet meldt helt kraftigt og næsten bastant ud, at man skal gøre en aktiv indsats lige præcis på de her områder, som jeg da er enig med spørgeren i at der skal gøres noget ved, for at man netop får fastholdt fokus på fødevarer sikkerhed og andet. Det kan vi alle sammen kun være interesseret i.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførrækken, og da jeg ikke kan se hr. Svend Auken, er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører.

Morten Messerschmidt (DF):

For Dansk Folkeparti har EU's håndtering af hele forhandlingssituationen med Bulgarien og Rumænien på forhånd været fejlagtig. Det fungerer ganske enkelt ikke, at man på forhånd lægger sig fast på et resultat og siger, at et land eller flere lande kan blive medlemmer på en given dato uden med sikkerhed også at vide, at landene rent faktisk kan leve op til de kriterier, som nødvendigvis må sættes for medlemskab af EU.

Hvis vi ser på, hvordan standarderne er i Bulgarien og Rumænien, er der overhovedet ikke nogen tvivl om, at de to lande har enormt store vanskeligheder ved at efterleve de krav, som stilles til medlemskab af EU.

Hvad er linjen, hvad er holdningen i de to lande? Ja, man har godt nok gennemført nogle reformer, og man er på vej derudad, men hvorfor skulle man egentlig anstrenge sig nærværdigt, når man jo alligevel er garanteret medlemskab i år 2008? Ja, nu har Kommissionen godt nok lagt op til, at det skal være i 2007. Man stiller nogle krav, men hvis nu de krav ikke efterleves, så sker det jo alligevel i 2008.

Det er det synspunkt, som Klaus Jansen, den tidligere tyske politichef, der har været udsendt for udvidelseskommisæreren for Kommissionen til Bulgarien og Rumænien, refererer tilbage til Kommissionen om situationen i de her lande.

Vi står over for lande, der er præget af markant korruption. Ifølge forlydender blev der alean sidste år, i 2005, begået 140 mord af mafiaen i Bulgarien, og ikke et eneste af dem førte til retslig forfølgelse, ikke et eneste af dem førte til dom, ganske enkelt fordi embedsapparatet, dommerapparatet, hele samfundet er gennemsyret af korruption og er gennemsyret af magt fra mafiaens side, og der er naturligvis følgelig en frygt for, hvad den magt kan bruges til.

Når vi kan se, hvordan man kan købe universitetsksamener for omkring en månedsløn, 200-300 euro, er det naturligvis et klart eksempel på, at de her samfund ganske enkelt ikke hører til i EU.

Når man tænker på den udvidede ret til at søge arbejde, at bevæge sig over grænser, som følger med et EU-medlemskab, så er det naturligvis uacceptabelt at tage lande med, der har sådanne standarder.

Derfor har Dansk Folkeparti fremsat det her beslutningsforslag om at udskyde optagelsesprocessen med Bulgarien og Rumænien så længe som overhovedet muligt.

Den aftale, som Europa-Kommissionen har indgået med de to lande, og som vi betragter som fuldstændig håbløs, åbner kun mulighed for at udskyde optagelsesprocessen indtil 2008. Det er derfor, vi på forsiden af vores beslutningsforslag – og det her er henvendt til udenrigsministeren – siger, at man tidligst bør optage de to lande i 2008. Det er ganske enkelt, fordi det er den seneste mulighed, der ifølge aftalen med Bulgarien og Rumænien eksisterer.

Men skulle det nu være sådan, at udenrigsministeren så lyset og han ringede til sine venner, Olli Rehn og andre folk i Kommissionen, og også fik dem til at se lyset og problemet i, at man hele tiden sænker kravene til lande, der optages i EU, krav til fødevarer sikkerheden, til justitsområdet, til korruptionsområdet, og det lys pludselig bredte sig ud over hele Kommissionen, så vil Dansk Folkeparti naturligvis ikke hindre, at vi udskyder det yderligere. Dermed er der svar til udenrigsministeren.

Når vi kan se, hvilken udvidet mulighed de to lande vil få for at eksportere varer, og vi samtidig fra de rumænske fødevarermyndigheder selv får at vide, at mellem 20 pct. og 30 pct. af de varer, som produceres i landet, ikke lever op til de basale hygiejnekrav, vi stiller i Europa, så er det naturligvis et eksempel, hvor vi må råbe vagt i gevær og sige stop for den proces, der er sat i gang af Kommissionen.

For sandheden er jo, at uanset hvor mange skrækeksempler vi kommer med, uanset hvor mange beretninger vi hører fra korruptionsbekæmpende organer som Europol, Eurojust og andre, som virkelig ved, hvad der foregår i de her lande, så tør den danske regering næppe have en holdning selv. Man læner sig tilbage og siger: Hvad siger Kommissionen? Og hvad Kommissionen siger må jo være sandt.